

**PRIJE
GODINU DANA
LASERSKOM JOJ
JE OPERACIJOM
UKLONJENA
DIOPTRIJA**

POVJERLJIVO | ZAHVATI NA OČIMA

DOBAR VID JE ZAISTA NOVI POČETAK

Iz dana u dan razvijaju se sve sofisticiranije metode laserskih korekcija vida i ugradnje intraokularnih leća, kojima se problemi vida, s gnjavažom oko nošenja naočala i leća, učinkovito rješavaju. Iako se takve operacije danas izvode rutinski, mnogi još zaziru od bilo kakvih zahvata na oku. Naša tri sugovornika bila su među njima, no na kraju su ipak skupili hrabrost za to i nisu požalili. Piše **NINA ČIČA**, snimili **BRUNO KONJEVIĆ, BORIS KOVAČEV I MARKO TODOROV/HANZA MEDIA**

IVA JOVIĆ (40), mag. farmacije, Zagreb

BILO MI JE ČUDNO ŠTO NAPOKON NORMALNO VIDIM

Ivi Jović, 40-godišnjoj magistri farmacije iz Zagreba, vid je počeo slabjeti kad je imala samo 16 godina. - Postala sam dalekovidna, ali nisam voljela nositi naočale jer sam se bavila rukometom, pa su mi smetale i radije sam nosila leće. Dioptriya mi je rasla sve do minus četiri i tu se zaustavila, no meni su i leće s vremenom počele sve više smetati jer su mi jako isušivale oči. Ta suhoća oka mi je stvarala probleme, a s druge strane mi se nije dalo nositi naočale, pa sam tako počela razmišljati o operaciji - priča Iva, koja je odluku o operaciji dugo odgađala. Čitala je o laserskim korekcijama vida, a onda ju je i prijatelj koji je liječnik počeo nagovarati na to, no mislila je da su takvi zahvati rizični i bilo ju je pomalo strah pa nikako nije mogla donijeti konačnu odluku. U međuvremenu je rodila dvoje djece i došla na prag četrdesete. - Kad sam navršila 39 godina, rekli su mi da se od te dobi već može početi razvijati staračka dioptriya i tako sam u svibnju prošle godine napokon odlučila otići na operaciju - kaže Iva, koja je prije samog zahvata morala obaviti detaljan pregled očiju jer nije svako oko dobar kandidat za lasersku korekciju. Operacija je

trajala petnaestak minuta i obavljena je pod lokalnom anestezijom. Prvi dan nakon operacije trebala je što više odmarati oči, a i vid joj je taj dan još bio mutan, no već drugi dan bio je stopostotan. Nažalost, postoji mogućnost da joj se dalekovidnost s vremenom vrati ili da joj se razvije kratkovidnost, no Iva je toliko zadovoljna da kaže da se ne bi bunila čak ni da ova idila s dobrim vidom potraje samo nekoliko godina.

- Nakon operacije osjećala sam se kao preporođena. Nemam više briga kod sportskih aktivnosti, primjerice, kad se kupam u moru ili skijam. Ne moram više trošiti novac na leće, tekućinu za čišćenje i naočale koje uz leće uvijek treba imati, a korisno mi je i što se tiče djece. Naime, kad bih se prije zbog njih budila noću, nisam vidjela ni prst pred nosom dok ne bih pronašla naočale, a sad vidim sve čim otvorim oči - kaže Iva i dodaje da joj je trebalo mnogo vremena da se, nakon toliko godina nošenja leća, navikne na to da napokon normalno vidi bez njih. Još je tjednima nakon operacije svaku večer u kupaonici mislila da treba izvaditi leće, a onda bi se sjetila da ih više nema.

ANA GULIN (32), sveučilišna spec. ekonomije, Zagreb

PRETVARALA SAM SE DA VIDIM SAVRŠENO

Ana Gulin, 32-godišnja sveučilišna spec. ekonomije iz Zagreba, naočale je počela nositi sa šest godina, s devet je prvi put počela nositi leće, i to tvrde jer je to bilo jedino što se tada moglo nabaviti. S vremenom je isprobala i sve modernije vrste leća, no nije postojalo ništa što bi joj trajno moglo pomoći, a kako je rasla ona, rasla joj je i dioptrija, pa je tako do 29. godine dogurala do minus 12. Oduvijek je znala, kaže, da postoji neka operacija koja bi mogla riješiti njezin problem, ali je čekala pravi trenutak.

- Kad sam jednog dana prije dvije godine otišla kod optičara jer sam trebala nove naočale i kad mi je rekao da mi je dioptrija došla do minus 12, to me toliko pogodilo da sam istog trenutka odlučila da ću otići na operaciju. Dioptrija od minus 17 je sljepilo, a ja sam imala minus 12 i to je bilo strašno - prisjeća se Ana i dodaje kako se danas ljudi čude kad čuju da je imala operaciju očiju s obzirom na to da je taj problem uvijek skrivala. Naočale nije htjela nositi u javnosti, nego samo leće, i uvijek se pretvarala da nema nikakvu dioptriju i da savršeno vidi.

- U klinici Svjetlost rekli su mi da u mojem slučaju lasersko skidanje dioptrije nije opcija jer to ne bi riješilo moj problem te da su fakične implantabilne kontaktne leće (ICL) jedino što mi može pomoći. Rekla sam im neka naprave što god misle da je potrebno samo da dobijem natrag svoj vid. Malo sam se bojala zahvata, ali uopće nije bio bolan, samo je bilo neobično zato što sam cijelo vrijeme bila budna i gledala. Operacija oba oka trajala je oko dva sata i jedino što sam osjetila bila je injekcija s lokalnim anestetikom. Nakon operacije vid mi je bio zamućen, no postupno se bistrio i nakon samo 24 sata vidjela sam savršeno jasno bez ikakvog pomagala, što je bio predivan doživljaj - kaže Ana. Napominje kako joj se još tjednima poslije zahvata događalo da ujutro, kad se probudi, pomisli da je zaspala s lećama i tek bi se onda sjetila da je operirala oči i da sada vidi.

Ana se u međuvremenu udala i kad je ostala trudna, jako se bojala da joj se nešto ne dogodi s očima s obzirom na to da se kod velikih dioptrija preporučuje carski rez kako ne bi stradali živci i vid. Prije poroda otišla je na pregled i retinolog joj je rekao da je sve u redu i da može roditi prirodno, a tako je i bilo te Ana nakon poroda vidi odlično kao i prije. Rezultat operacije je trajan, iako je moguće da se s godinama razvije mrena, no to se danas lako rješava malim zahvatom. - Ne mogu opisati koliko sam sretna i koliko mi je lakše u životu - kaže Ana te dodaje da je to čekala 20 godina i da se isplatilo.

ZDRAVKO BORIĆ (62), umirovljenik, Zagreb

NAOČALE SU ME UBIJALE

Cijeli život sam odlično vidio i nisam trebao naočale, a onda mi je odjednom od 50. godine počeo slabjeti vid, vjerojatno zbog godina, i to se naglo pogoršavalo dok na kraju nisam došao do dioprije plus četiri. Nisam više mogao ništa bez naočala, niti čitati, niti gledati televiziju, raditi bilo što... Morao sam ih nositi stalno, a stvarale su mi velike probleme. Imao sam progresivne naočale namijenjene svim daljinama, a kako je kod njih donji dio stakla za blizinu, kad bih se ujutro brijao, morao bih pod nenormalnim kutem nagnuti glavu kako bih kroz taj donji dio naočala vidio je li negdje ostala još kakva dlačica. Osim toga, jako se znojim pa mi je znoj više puta izgrizao okvire naočala, a ti okviri nisu baš jeftini i na to je godišnje odlazila

prilično velika svota. Događalo se i da mi unuci stanu na njih i iskrive okvir, pa on više ne leži pravilno na nosu i vidno polje je poremećeno, a od toga boli glava. Kad je bilo vruće ljeti, znoj mi je kapao po staklu, a kad bih se oznojio, još bi mi i sklznule s nosa, pa bi se opet poremetilo vidno polje. Kad bih, pak, zimi ušao u tramvaj, stakla bi mi se zamaglila... Uglavnom, mene su te naočale ubijale, sve mi je to bilo strašno komplicirano i nisam ih više mogao podnijeti - ispričao je Zdravko Borić, kojem je prijatelj savjetovao da ode na operaciju očiju i riješi taj problem. Malo se toga bojao i predomišljao se, no prije tri godine ipak se odlučio na taj korak i tada su mu u oba oka ugrađene intraokularne leće Symphony, koje omogućavaju dobar vid bez naočala na blizinu,

srednju udaljenost i na daljinu. - Jedan dan sam bio na operaciji jednog oka, a drugi dan drugog. Zahvati su trajali najviše pola sata, s lokalnom anestezijom, tako da sam bio budan i razgovarao s liječnikom cijelo vrijeme. Osjeća se mala bol navečer nakon operacije, ali to se rješava tabletama protiv bolova, a već idući dan se skidaju zavoji i sve normalno vidite - objašnjava Zdravko Borić i dodaje da se više ne boji te da bi išao ponovo na operaciju kad bi se izumile neke novije i naprednije leće. Posebno ga raduje činjenica da su leće trajne i da mu vid više neće slabiti, a ne mora se bojati ni staračke mrežnice. - Sada vidim odlično i tako će ostati. Nije mi žao novca za operaciju jer bih kroz godinu, dvije toliko ionako potrošio za okvire - zadovoljno zaključuje.